

Carl Christian Blich:

Olympisk mesterskap i kortslutning

Svar til Tore Ramstad (se side 292)

Hva man ser avhenger av hvor man står. Da undertegnede reflekterte i *Presidenten har ordet* (Tidende nr. 2) var utgangspunktet *tannlegens rolle*. I den sammenheng brakte jeg inn tanker omkring hvorvidt spesialistkompetanse skal være et generelt krav når staten bidrar med trygderefusjon. Spørsmålet er relevant med bakgrunn i at «trygd og tenner» er på dagsordenen både i mediene og på stortinget. Spørsmålet dreier seg *ikke* om hvorvidt det er behov for spesialistkompetanse.

Utgangspunktet var forslag som er kommet til arbeidet med den nye refusjonsordningen som skal etableres for *pasienter* med periodontitt. Slik stortingspolitikere har uttrykt det, bør ordningen omfatte alle som har diagnosen periodontitt – uavhengig av alvorlighetsgrad. Dette har Tannlegeforeningen tatt hensyn til og bygget inn i et forslag som vi på oppfordring, i samarbeid med fakultetene og en representant for periodontistforeningen, sendte til Rikstrygdeverket. Der i gården kan man imidlertid ikke se bort ifra at regjeringen foreløpig har begrenset budsjettposten til 41,5 mill. per år.

Hva Carl Christian Blich måtte mene om dette er ikke så interessant. NTF må imidlertid arbeide for en ordning som gir pasientene et vesentlig bedre tilbud enn de har i dag, og som kan fungere praktisk i tannlegenes hverdag. Dette uttaler jeg meg om på vegne av mange.

Så kommer altså Tore Ramstad på banen. Igjen: Privatpersonens synspunkter, slik de kommer til uttrykk i debattinnlegget, er i denne sammenheng av beskjeden interesse. Rikstrygdeverkets mann gir, i andre

sammenhenger, uttrykk for at de pasientene som er så alvorlig rammet av periodontitt at de er syke nok til å få stønad fra trygden (man må være forholdsviss syk dersom det lille beløpet som er bevilget skal monne), samtidig er så syke at de behøver spesialistkompetent diagnose og behandlingsplanlegging. Kort sagt: Det kreves spesialistkompetanse for å utløse trygdemidler. Hos noen av hans betrodde forslagstillere – de er nok ikke mange – finnes også holdninger om at nødvendig protetisk rehabilitering bør besørages av spesialist i protetikk.

Det er dette saken dreier seg om – og hadde landets tannleger lest Rikstrygdeverkets reservasjoner om manglende kvalitetssikring av behandlingen dersom spesialister ikke er involvert, så ville nok mange oppleve disse som nært opp til injurierende og som et usaklig angrep på deres faglige integritet.

Kopling av den nye ordningen til eksisterende praksis innen kjeveortopedi er meningsløs:

- Kjeveortopedisk *behandling* inngår i svært begrenset grad i grunnutdanningen

- Antall kjeveortopedere er betydelig større enn andre spesialistgrupper

- Kjeveortopedene er bedre fordelt geografisk.

Periodonti og kariologi er blant kjernefagene i grunnutdanningen. Likeså må konvensjonell protetikk, som i mange tilfeller er aktuell behandling ved rehabilitering, anses som tilstrekkelig undervist i grunnutdanningen og praktisert i allmennpraksis.

Koplingen til Inger-Lise Mathiesens artikkel (i Tidende nr. 3) kan i beste fall brukes som argument imot innholdet i grunnutdanningen. Dette må eventuelt

kommenteres av andre. Hva med de ansvarlige for periodontiundervisningen?

Ett er imidlertid sikkert: Et trygde-refusjonssystem som baserer seg på at «autoriserte behandlere» må ha fem års grunnutdanning for å bli «tannpleier-tannleger» og dertil tre års «nisjeutdanning» som superspesialister – til sammen åtte år – er ikke et system for norsk geografi og topografi. Interessen blant norsk ungdom for å ta fem års tannpleierutdanning før de gjennom tre tilleggsår kan bli tannleger, kan komme til å bli så lav at vi ikke får noen cand. odonter å spesialisere. Det er noe riv ruskende galt med grunnutdanningen dersom slike krav kan forsvares.

Påstanden om at NTF lider av «spesialistofobia chronica» er i beste fall korrekt latin. Den er imidlertid meningsløs for alle som har fulgt foreningens systematiske og målrettede arbeid med å skaffe så vel utdanningsinstitusjonene som spesialistkandidatene bedre kår.

Problemet er at overtannlegen ikke har «lest oppgaven» som Stortinget ga. Han har heller ikke lest *Presidenten har ordet* med vilje til å forstå.

Vi må se utfordringene fra andre steder enn Stortingsgaten og Hosletoppen, Ramstad!

Mitt innlegg handlet ikke om spesialistfobi, men om å skape en god ordning for de involverte parter. Når Ramstad i sitt innlegg gjør verbal krysskopling til en olympisk gren, gjenstår bare å se hvem som blir tatt i dopingkontrollen.